

Fanfare St. Caecilia
Broeksittard

Nieuwsbrief week 23 2020

WE MOGEN WEER!

Hervatten repetities

Drumband

Donderdag 4 juni zijn de repetities van de drumband hervat. Zoals hierboven op de foto te zien is wordt de 1,5 meter uiteraard in acht genomen.

Jeugdfanfare

Zoals het er nu uit ziet kan de jeugdfanfare vrijdag 12 juni weer beginnen! Het concept protocol vanuit de KNMO ligt nog ter goedkeuring bij het ministerie van Economische Zaken. Als vereniging hebben wij een protocol opgesteld aan de hand van het concept protocol van de KNMO. Deze zal met jullie gedeeld worden als het concept protocol wordt goedgekeurd. Daarnaast zal er een instructiefilmpje jullie kant uit komen over de corona-regels bij repetities.

Fanfare-korps

Wij gaan er nu van uit dat de fanfare vanaf 16 juni weer kan opstarten. Uiteraard is dit ook afhankelijk van het protocol van de KNMO welke nog goedgekeurd moet worden. De fanfare-korps leden zullen tevens het protocol van de vereniging en het instructiefilmpje ontvangen.

Met andere woorden, wij mogen eindelijk weer beginnen! Zorgen jullie ervoor dat het instrument in orde is?

Nieuwe bok

Ed heeft in corona-tijd hard gewerkt aan een nieuwe bok voor de fanfare (dat houten ding waar Simone op staat tijdens repetities en uitvoeringen). De nieuwe bok ziet er een stuk moderner uit en is tevens veiliger voor Simone. Ed bedankt!

In het achterpand van de bok zal onderstaande plaat nog bevestigd worden (uiteraard zonder beschermfolie ☺)

Nieuwe logo's

Ondanks dat er geen repetities waren heeft het bestuur niet stil gezeten. Al langere tijd waren wij erover aan het denken om voor alle clubjes binnen onze vereniging een logo te maken. Wel vonden wij het belangrijk dat deze logo's bij elkaar passen. Bij deze de presentatie van onze nieuwe logo's aan jullie! Achter ieder logo zit een verhaal...

Blokfluit

In dit logo is een terugkomende vorm gebruikt, namelijk het poppetje, welke staat voor een lid. Daarnaast zijn de blokfluitgaatjes toegevoegd. De blauwe kleur staat voor de groep "starters"

Tutti

Iedereen hoort erbij! Deze leden staan zij-aan-zij om samen plezier te hebben bij muziek beleven. Het tutti-project is nog niet gestart en zal op een later moment toelichting krijgen. De blauwe kleur staat voor de groep "starters"

Opleiding

De verschillende lengtes in het opleidingslogo staat voor de groei welke leden kunnen doormaken. Daarnaast groeien de leden vaak ook nog letterlijk in deze periode! De groene kleur staat voor de groep "opleiding"

Jeugdfanfare

Eindelijk heeft onze jeugdfanfare een nieuw logo! Het huidige logo was verouderd en daarnaast hoort de jeugdfanfare nu volledig bij onze vereniging. Om deze reden is het extra fijn dat het nieuwe logo volledig in stijl is met het logo van het fanfare-korps. De letters JFF staan voor JeugFanFaar. De groene kleur staat voor de groep "opleiding"

Drumband

Een belangrijk element van de drumband is natuurlijk de trom. Deze is dan ook duidelijk zichtbaar in het logo. Daarnaast is er bewust gekozen om de poppetjes niet even lang te maken. Er kunnen verschillende leeftijden bij de drumband spelen, met verschillende niveaus. Tevens kunnen de poppetjes ook gezien worden als drumstokken. De gele kleur staat voor de groep "korps"

Fanfare

Het fanfare-logo is nog niet lang geleden veranderd. Deze zal dan ook nog vertrouwd hetzelfde blijven. Er is net zoals in het drumband logo gekozen de poppetjes niet even lang te maken. Er kunnen verschillende leeftijden bij de fanfare spelen, met verschillende niveaus. De gele kleur staat voor de groep "korps"

Dirigente Simone aan het woord...

Tussen muziek en quarantaine

Italiaanse studiereis

Op 18-jarige leeftijd had ik al ruim een jaar les gevolgd bij dhr. Jo Conjaerts toen hij mij vroeg om mee te gaan naar een dirigeercursus in het Italiaanse Spilimbergo. De reis ernaar toe verliep vlot en al aangekomen op het vliegveld in Treviso werden meneer Conjaerts en ik opgehaald door Chiara. Chiara was een Master studente van meneer Conjaerts en kwam van origine uit de streek waar de dirigeercursus gehouden werd. Na een pitstop bij de mama van Chiara, die een enorm feestmaal voor ons had gekookt, was het tijd voor de eerste repetitie van het projectorkest. En wat voor een orkest; minstens 100 muzikanten hadden zich ingeschreven om een week onder leiding van Jo Conjaerts en zijn studenten muziek te mogen maken. De eerste repetitie was overweldigend en tegelijkertijd een groot feest. Italianen praten met de handen en maken muziek met hun hart! Binnen één week was mijn Italiaanse vocabulaire enorm gegroeid, praatte ik ook met mijn handen, dirigeerde ik met mijn hart, luisterde ik goed naar Jo Conjaerts en keek mijn ogen uit wanneer hij of zijn (master)studenten repeteerden en dirigeerden. Ik moest wel op tijd naar bed van meneer Conjaerts en wanneer de oudere studenten mij een grappa aanboden, werden ze boos aangekeken door die eerder genoemde meneer.

Tijdens de repetities moesten we afstemmen op ons gehoor; daar kreeg de meest ervaren dirigent nog bibberhandjes van. Hoe strikt ook de repetities werden geleid door de mentoren; 's avonds waren we allemaal vrienden van elkaar. Ik kan zo nog heel wat kleine anekdotes van die ene reis vertellen, maar wat echt de meeste indruk op mij gemaakt heeft was het volgende. Chiara had een aantal gedeeltes vanuit de Carmina Burana te dirigeren en te repeteren tijdens die studieweek. Iedere dag worstelde ze met stemming en het neerzetten van de sfeer die zo typerend is voor misschien wel het bekendste deel uit de Carmina Burana: O Fortuna.

<https://www.youtube.com/watch?v=GXFsk0ogeg4&t=3s>

Totdat we op de avond van de uitvoering bij schemering ons concert mochten uitvoeren op een eeuwenoud plein, met daaromheen eeuwenoude gebouwen... Alles viel op zijn plek!! De prachtige locatie maakte iets bijzonders los bij zowel het orkest, als de dirigent, als het enthousiaste publiek. Ik krijg nu nog kippenvel als ik aan dat moment denk. Omdat ik achter de pauken stond, kon ik de gezichtsuitdrukking van Chiara perfect zien en voelde ik de focus, concentratie en emoties van de muzikanten die het werk uitvoerden.

Van die aantal minuten toen heb ik geleerd:

- Dat dirigeren en muziek maken niet alleen maar noten van een blad spelen is.
- Dat muziek een beleving an sich is.
- Dat bij sommige moeilijke werken de puzzelstukjes zich pas op het laatst samen laten vallen.
- Dat Italianen anders spreken qua articulatie en dynamiek dan 'wij hollanders' en dat dit zich vertaald in de muziek: pittig, teatraal, heel hard of heel zacht, uitersten.
- Dat articulatie typerend is voor een werk en heel nauwkeurig uitgebeeld moet worden door de dirigent.
- Dat dirigeren niet alleen maar tacteren inhoud!
- Dat muziek instuderen een proces is waarbij je soms de grootste moeilijkheden kan ervaren en tegelijkertijd veel over jezelf leert.
- Dat afstemmen op je gehoor niet MOET; Meneer Conjaerts wilde ons vooral leren om ook onze oren te gebruiken ☺.

Tot schrijfs en met een heel veel muzikale groeten,

Simone

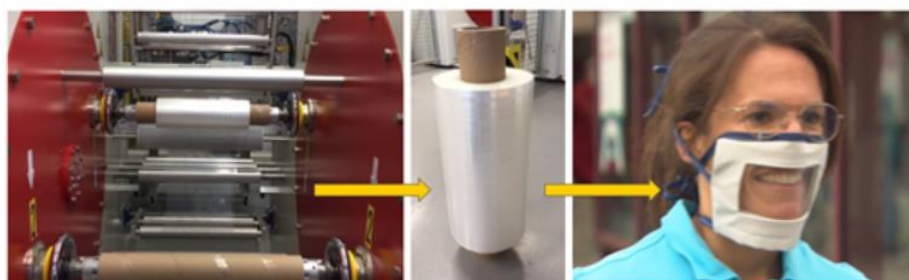
Met de pen aan de virtuele bar...

Om toch met elkaar in contact te blijven hebben wij als bestuur de rubriek “Met de pen aan de virtuele bar” bedacht. Deze week zit tenor saxofonist **Maurice Dohmen** aan de virtuele bar. Hoe gaat het op dit moment met hem?

1. Hoe gaat het met school/werk?

Nu ik erover nadenk heeft mijn werk nauwelijks geleden onder de Corona crisis. De vier weken dat ik thuis heb gewerkt zijn me goed bevallen. Werk wat ik steeds weer vooruit schoof, heb ik thuis kunnen afronden. De laatste weken ben ik weer terug op mijn werkplek. Speerpunt is Corona; het herinrichten van de werkplekken volgens de RIVM richtlijnen, maar ook het ontwikkelen/producen van een transparante folie voor een mondk masker. Zo'n mondk masker bedekt behoorlijk wat van je gezicht. Voor doven, slechthorenden is het belangrijk om iemands lippen te kunnen lezen of emoties te kunnen aflezen. Zie hieronder het mondk masker met de transparante folie dat ik ontwikkeld heb voor het ziekenhuis in Leuven. Een positieve bijdrage tijdens de Corona crisis.

2. Wat doe je om door deze “coronatijd” heen te komen?

In deze tijd van het jaar is er altijd iets te doen in de tuin. Zo ben ik begonnen met het snoeien van de leibomen, taxus- en buxus hagen. Helaas is een bezoek aan het milieupark onvermijdelijk, wat je dan 1 uur file rijden kost. Sinds kort heb ik een kweekkast waar de peper, paprika, tomaat en de wietplantjes prima in groeien

Een andere hobby waar ik tijd aan spendeer zijn klassieke auto's. Sleutelen aan de Fiat 500 uit '67 of de Triumph Spitfire cabrio van '73. Niet te lang want er moet natuurlijk ook mee gereden worden.

3. Wat mis je het meest van de fanfare?

Geweldige muziek; gekwebbel; gemopper; geouwehoer; gestuntel; geconcentreerd; gegiechel; gedweil; geWhat's app.

4. Ben je nog aan het oefenen?

Dit jaar is wel een bizar saxofoon-jaar. Door de ziekte van Ton zijn de lessen en het saxofoon ensemble komen te vervallen. Daarna kwam de onverwachte pauze wegens de Corona crisis, het aanstaande faillissement van Artemuse en sloop van de leslocatie. Mijn oefendiscipline heeft hierdoor geleden. De laatste weken probeer ik de draad weer op te pakken.

5. Heb je onlangs nog iemand een serenade gebracht?

Ik heb geen serenade gebracht aan iemand. Het ziekenhuis personeel verdient voor mij een serenade voor al het werk wat ze de afgelopen maanden hebben verricht bij de behandeling van de talloze Corona patiënten.

6. Hoe houd jij je sociale contacten in stand?

Gelukkig kunnen we in de huidige tijd gebruik maken van allerlei sociale platforms en andere communicatiemiddelen, zoals Skype, Zoom. Regelmatig chat ik via FaceTime met mijn moeder. Persoonlijke ontmoetingen beperk ik nog tot het minimum, aangezien één van mijn kinderen tot een risicogroep behoort. Het dagelijkse rondje met de hond doorbreekt het sociale isolement.

7. Wat is je favoriete muziekstuk?

[Stop and Go van Kenny G](#). Nooit gespeeld bij de fanfare, maar voor mij de eerste stap naar de fanfare. In 1982 bracht mijn oudste broer de instrumentale CD "[Here We Are](#)" van Kenny G uit Californië mee naar huis. Deze saxofonist speelt hoofdzakelijk sopraansax in het smooth jazz genre. Het was meteen liefde op het eerste gehoor. Bijna 20 jaar en tig CD's later kreeg ik een sopraansax van de fanfare in mijn handen geduwd. De eerste stap was een feit. Van de fanfare partijen is voor mij [Skyfall](#) de favoriet. Zou wat meer film muziek, zoals Titanic, Mission Impossible, Indiana Jones, Jaws willen spelen.

8. Aan wie geef je de pen door?

Ik zet de pen terug in het pennenbakje en zeg "Next One". Schroom niet, doe het gewoon.

Figuur 1: Triumph Spitfire cabrio van '73